

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

1 Instrumenta antiqua causa inuenta, si alicuius res tanga[n]t, tutius est
reuelare, quam occultare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

consensu valet; cum de iure communii nullam ipsi administrationem habeant, sed tota potestas administrandi spiritualia & temporalia penes Abbatem sit, c. Nullam 18. q. 2. & c. edoceri de re script, dummodo non sint diuisa bona inter Abbatem, & conuentum.

DECISIO III.

Ex cons. 2. alias 36. de regulari.

Professionis receptio facienda in manibus Capituli Ecclesie cathedralis Regularis, & ipsiusim Episcopi, in manibus Capituli facta, Episcopo nolente illam recipere non valet; cum iura, c. porrectum, c. ad Apostolicam. & c. Ioannes, & c. san. de Regula, tractantia de persona, quæ potest recipere possessionem communiter de Abate, nunquam autem de conuento loquuntur: vnde licet superior renuens facere quod debet, ad id per superiorē regi poterit, ab inferioritatem illud fieri non potest, nisi in casibus iure expressis, ca. Nullus, de iur. patr. Pan. & Fel. ibi, pastoralis, de off. ord. Et consequenter licet Episcopus compelli potest ad suscipiendam professionem Novitij, tam ad ipsam, quam ad Capitulum pertinentem, non potest tamen a Capitulo, quod non est superior eius, id fieri, quod ipse facere tenebatur.

TITVLVS VII.

De his, quæ fiunt a maiore parte Capituli.

S V M M A R I V M.

I Concilium Generale Papa refragante nihil statuere potest.

DECISIO I.

Ex cons. unico in utrisque.

Quamvis Papa refragante, Concilium Generale nihil statuere potest. Arg. ca. significati, de elect. sed aliorum omnium, qui in Concilio sunt sententiae Papæ sententia præferit, eo quod Concilio Papa vi persona præfuit, in qua tota potestas ecclesiæ resideret, ita quod solus posset statuere, quicquid cum Concilio possit, c. cuncta per modum, & c. per princ. patrem. 9. q. 3. Provinciale tamen Concilium contradicente Archiepiscopo, aliquid decernere valet, eo quod Archiepiscopus Cöcilio Provinciali præsidens, non a se illam potestatem solus habet, sed una cum suffraganeis collegialiter: quæ autem ab aliquibus collegialiter aguntur, ex maioris partis sententia terminantur Gl. & DD. in c. cum omnes, de cōst. Quia de causa collatio pertinet ad Episcopum, & Capitulum ab Episcopo cum aliquor canonici sui Capituli facta non valet, si maior pars ei contradicat; Sicut etiam in receptione Monachorum iuste Collegealiter ad Abbatem & Capitulum, ita quod Abbas non nisi unam vocem, seu suff. agium habet, maior pars eorum minori praefat, et si in ea Abbas sufficit. Arg. c. 2. Ne sed. vac. in 6. & c. s. de Regul. in 6.

TITVLVS VIII.

De rebus Ecclesiæ alien, vel non.

S V M M A R I V M.

- 1 Instrumenta antiqua causa inuenta, si alicuius res tangat, tutius est reuelare, quam occultare.
- 2 Episcopus de fructibus fabrico unius Ecclesiæ superflui, fabricæ alterius Ecclesiæ pauperis assignare nequit.
- 3 Alienans res Ecclesiæ sue sine iusta causa, & solennitate peccat, & penas incurrit.
- 4 Excommunicatus quando sit locans bona Ecclesiæ ad longum tempus.
- 5 Abbas quas arbore sine conuento, aut pœnis alienare potest.

6 Episcopus beneficia perpetua, manu aliare reddere, & extinguere potest.

7 Divisio bonorum Monasterij per Abbatem, & Convenum facta valit.

8 Abbas exemptus, an res ecclesiæ alienare possit.

9 Contractum faciens circa res ecclesiæ, reservata voluntate Pape, an censuras incurvat.

10 Unum beneficium alteri, statum suum non mutat.

11 Emphytentis p. edis ecclesiastis dirutis, cui soli debet census solitus.

12 Locans res ecclesiæ, quando incurrit excommunicatio nem.

DECISIO L

Ex cons. 1. alias 16.

Instrumenta antiqua causa inuenta alicuius res, maxime vero Ecclesiæ utilitate vñ tangant, quo minus bona, & redditus alienentur, tutius est reuelare, quam occultare, cum inueniens rem aut sciens illam ad alium pertinere, restituere, & reuelare obligatur. c. Si quid invenisti. 14. q. 6. & c. qui cum fure, de furti, & restituendo in integrum ignorant, praesertim Ecclesiæ contra prescriptiōnē datur, c. vigilanti, de prescrip. Fel. ibi.

DECISIO II.

Ex cons. 2. alias 15.

Episcopus, licet ex causa ecclesiæ duas vnire, aut vna in duas dividere, c. vñio. 10. q. 3. & c. fructu vñre, de excess. prelat. & c. iam auctoritatē impariti permundandi vñam ecclesiæ cum altera, duobus habent illas, c. Q. restitutio de terreni permitt. & c. 1. 26. m. 1. 6. & pensionem super beneficio vñus ad alium clericum pauperem sustentandum imponere. c. Nisi c. extirpande de prib. & Canonicos ad contribuendum reparationi ecclesiæ sue cogere, & etiam canonicorum suorum prebendas pauperes & redditus beneficiorum episcopatus sui augere possit, c. expofulti, de prib. & ibi Panor. De superfluis tamen fabrice vñus ecclesiæ, aliquid fabricæ al eius ecclesiæ pauperis carentis fabricæ sufficienti ad parietes eius reficiendos, & ad ornamenta emenda, sine auctoritate, & licentia Papæ assignare nequit, cum hoc nullo iure ei concessum esse constat, preferum cum semel donata, data, & relata a fidelibus in suarum ecclesiæ vñtilitatem, & vnum vñm pium, ad alium etiam pium, tam iure antequo. c. 1. 12. q. 1. Clem. quia contingit, de relig. dom. & glori. bi. quam noto Concilii Tridentini csl. 7. c. vñl. de ref. & les. 25. ca. 8. de reb. confirmatione, applicauit non p. s. s. s. ne auctoritate Papæ, qui non facile eam nullum Episcopo imparitur solet, etiam in easu lito, faciendam, cum etiam alienationem rerum ecclesiæ suarum in causa hæc Episcopo non concedit, nisi prius consulto Pius II. Extra. 1. de reb. eccl. non alien.

DECISIO III.

Ex cons. 3. & 5. alias 18. & 4.

Res ecclesiæ sua linea iusta causa, & debita solenitate ram alienantes, quam alienatas recipientes peccant, & penas vñris, c. Si quis presbyterorum, de reb. eccl. non tales, & extra, f. rit. co. & cap. sine except. 12. q. 2. excommunicationem seilicit, & priuationem beneficiorum, quæ habent in ecclesijs, quorum bona alienarunt, si inferentes Episcopis, vel Abbatibus fuerint, ipso facto incurront, adeo ut penæ, quas ipso iure incurrent, nec debent, nec possunt iuridice minuti propter integratiōnem, & restitutiōnem bonorum, ob quæram alienationem penas prefatas incurront, cum aliud sit restitutio damni, & aliud penæ, quæ malefactientia iure, vel ab homine imponi solent, c. i. c. canon. & c. commissa, de elec. in 6. secus autem si res ecclesiæ iusta de causa, & seruata forma debita alienauerunt, tunc enim neque peccatum aliquod committunt, nec vilam censuram incurront, capit. Sine cessione 22. quæst. 2. non debet. Non debet, si non subveniunt oportet.

DE-